

GEZİ NOTLARI

İstanbul'da Bir Gün Turist Olmak...

Op.Dr. Hilmi OR (Göz Hekimi)

Fotoğraf çekenler bilir. Her nedense yaşadığımız şehir ve içindeki konular fotoğraf çekmek için çok da çekici gelmez. O nedenle de fotoğraf çekmek için şehir ya da ülke dışına gitmeyi tercih ederler. Dışarıdan gelen ve şehri tanımayan bir kişi için ise, şehrin hem keşfedilecek hem de keşfedildikten sonra fotoğrafı çekilecek çok yönü vardır. Alışık olduklarından farklı bir çevrede, farklı bir konumda olmanın rahatlığı ile yaşarlar.

Ben de böyle bir deneyim yaşadım. Daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yaptım. Hafta içinde bir gün turist olarak şehirde dolaşım. Nasıl ve neden böyle bir şeye karar verdim? Yurtdışında üye olduğum bir fotoğraf derneğinin üst seviyede bir fotoğraf sanatçısı derneğinin İstanbul'daki üyelerinden biri olarak bana ulaştı. Uzunca bir gezinin ilk ve son günü İstanbul'da olacağını söyledi. Fotoğraf çekmek

için turistlerin gittiği yerlerin dışında nerelere gidebileceğini sordu. Ben de benim gitmeyi sevdiğim, aklıma gelen yerleri yazmaya başladım. Aklıma gelen yerlere hiç arka arkaya gidemediğimi, sadece hafta sonları olmak üzere, yıl boyunca birkaç kere gidebildiğimi fark ettim. Ve beraber gitmeyi önerdim. Ve... Değişik bir hafta içi günü oluştu.

Sabah gün doğmadan yola çıktık. İstanbul'da güneş doğuşunun bence en iyi izlendiği Sarayburnu'na gittik. Birkaç senedir gün doğuşu için gittiğim Sarayburnu'nda, o sabah ne yazık ki bir süredir devam eden yapı işleri vardı ve kıyıya inmek mümkün değildi. Mecburen oradan ayrıldık. Ve... Sabah ışığının keyfini çıkarmak üzere Galata Köprüsü'ne geldik. Galata Köprüsü'nden

Sultanahmet camii, tarihi camiler içinde altı minareli olan tek cami

Haliç'e baktık. Işık güzeldi ve Haliç'e Altın Boynuz ismi (eğer isim konduğu zamanlarda fotoğraf çekiliyor olsa idi) fotoğrafçılar tarafından konuşulabilirdi diye düşündüm.

Köprü'nün her iki yanından suya gelin duvağı gibi salınan oltalara baktım. Hemen her mevsimde görülen Galata Köprüsü balıkçıları, balık avı yasağı döneminde artıyor gibi geldi bana...

Balık Avlama Yasağı

Dünyada birçok ülkede ve denizde uygulanan balık avlama yasağının nedeni balıkların nesillerinin tükenmesini önlemek. Balıkların yumurtlayıp, yumurtadan çıkıp erişkin hale gelene kadar geçirdikleri dönem en hassas dönem. Bu dönemlerde yapılan avlamalar erişkin balıkların olmasını engellediği için, balıkların soyunu etkileyebiliyor. Doğal etkenler dışında insanların her mevsimde balık avlaması

ile dünyada balıkların sayı ve çeşitliliğinde önemli azalmalar oldu. Bu nedenle birçok ülke ve denizde balık avcılığı balıkların üreme ve büyüme mevsiminde kısıtlandı.

Ülkemizde Nisan ayında denizlerde balık avlama yasağı başlıyor. Balık avı yasağı Eylül'de bitiyor. Bu beş ay süresince sadece küçük balıkçı tekneleri avlanmak için denize açılabilirdi. İç sularda ise (göl, gölet ve akarsularda) Mart - Haziran ayları arasında avlanma yasağı uygulanıyor.

Suyun kenarından tarihi yarımadanın içerisine doğru geçiyoruz.

Sultanahmet

Sultanahmet Meydanı turist veya değil, hemen herkesi çeken bir meydan. Ayasofya ile Sultanahmet Camii karşı karşıya. Hemen bir bilgi geliyor aklıma; Sultanahmet Camii tarihi camiler içinde altı minareli olan tek camii.

Meydanın diğer tarafı hipodroma açılıyor. O yöne biraz yürüyünce Alman Çeşmesi'nin önüne geliniyor. Kubbenin yeşili hemen çekiyor bakışları. Bu arada ışık sertleşmeye başlıyor. Artık güneş ışığında "fotoğrafik ışıklı" fotoğrafa ara verme zamanı.

Sultanahmet'in ara/arka sokaklarına geçiyoruz. Entresan sokak kafeleri var. Bazı duvarlar sanat eseri seviyesinde resimlerle işlenmiş.

Dolmabahçe

Sonraki hedef kahvaltı: Ama

Sultanahmet'te bir duvar resmi

sabah çayı içmek lazım önce. çayı içmeye Dolmabahçe'ye gidiyoruz. Dolmabahçe Sarayı'nın girişinin dışındaki açık hava ortamı İstanbul'da 24 saat aralıksız açık olan ortamlardan biri. Belki de en güzeli. Her saatte, her havada İstanbul'un güzelliğini yaşayabileceğiniz bir yer. Müzik yok, eğlence yok. Sadece siz ve İstanbul varınız. Hemen arkada yoğun bir trafik olmasına rağmen, gürültünün sadece ihmal edilebilecek kadar az bir kısmı ulaşıyor. Bu nedenle günün her saati hem şehrin ortasında, hem deniz kıyısında hem de sakin bir ortamda hissedilebiliyor.

Kahvaltı; Çengelköy...

Kahvaltı; Tabii ki Çengelköy'e gidiyoruz. Kıyıya inmeden önce yol üzerindeki fırınlardan birinden taze pişirilmiş böreklerden alıyoruz. Ispanaklı ve kıymalı olanları su böreği ile birlikte benim favorilerim. Arzu edenler için patatesli olanları da var. 20 metre yürüyerek deniz kıyısına iniyoruz. Denize sıfır olan yerlerden birine

Kahvaltı keyfi için Boğaziçi Köprüsü ve Boğaz manzaralı olarak açık havadayız

girişiyor ve çayımızı ısmarlıyoruz. Hafta sonu ağzına kadar dolu olan çayevi hafta içinde sakin. Deniz kıyısında bir masa buluyoruz. Dışarıdan kendi yiyeceğinizi getirip sadece içecek satın aldığınız yerlerden biri. Ülkemizde böyle yerler artık pek yok. Sanki zaman durmuş gibi burada.

Ama zaman bizim için durmadı. Gün doğuşunu seyretmek için kalktığımızdan dolayı sabah 8:30 olmasına rağmen 3,5 saattir ayaktayız. En az 100-150 kare fotoğraf çekmiş durumdayız. "Fotoğrafik ışık" sabah gün doğmadan bir süre önce başlayıp, gün doğduktan 1-1,5 saat sonra biten, akşam da gün batmadan 1-1,5 saat önce başlayıp gün battıktan sonra bir süre daha devam eden gün/güneş bir ışıktır. Sabah güzel bir ışıktaki fotoğraf çekmiş olmanın keyfini çıkararak denizin kıyısında kahvaltımızı yapıyoruz.

Ve sonra... Günün diğer aktivitelerine sıra geliyor. Fotoğraf çekenler fotoğrafik ışıkta özellikli yerlerde olmayı tercih ederler. Güneşin daha dik, ışığın da daha sert olduğu saatlerde ise kültürel geziler yapmayı tercih ederler. Hava güzel olduğu için, kapalı bir müze yerine bir açık hava etkinliği yapmaya karar verdik. Hedef Miniaturk oldu.

Miniaturk

Haliç'in hemen bittiği yerde Kağıthane'ye gelmeden ulaşılabilen bir açık hava müzesi. Geldiğimizde Miniaturk'ün

GEZİ NOTLARI

parkında en az on tane otobüs vardı, ilköğretim okullarından gezmeye ve öğrenmeye gelmişler. Neler var peki Miniaturk'te? Ülkemizdeki çeşitli tarihi ve önemli yerlerin orijinal yapının oranlarına sadık kalınmış olarak yapılmış maketleri görülebiliyor.

Normalde gezerken yanına gittiğinizde kendinizi küçük hissettiğiniz yerleri, tepeden görmek hoş oluyor. Yapının büyüklüğü nedeni ile görmediğiniz detayları burada görmek mümkün oluyor. Ayrıca çeşitli mimari akımların etkilerini de normal yaşamda aralarında yüzlerce kilometre olan eserleri hemen yan yana konmuş olarak görünce karşılaştırmak daha kolay oluyor. Bazen bu eserlerin çevresindeki çeşitli ağaç ve binalar eserin tümünü göremememize neden olur.

Maket üzerinde eserin birçok özelliğini değerlendirme şansı oluyor. Biletin üzerindeki barkot ses sistemin önüne tutularak da her yapı hakkında istenilen dilde bilgi almak mümkün oluyor.

Öğleden sonra küçük bir şehir içi keyif yaptık. Beşiktaş'tan motora binip Üsküdar'a geçtik. Boğaziçi Köprüsü bir yanda, Boğaz'ın güzellikleri dört bir yanımızda. Şehir içinde olduğumuz için unuttuğumuz güzelliklerden birini yaşayıp, Avrupa'dan Asya'ya 5-7 dakika içinde geçtik. Üsküdar'da şubesi olmayan, zincir haline gelip hızlı ve çok para

Miniaturk'te Anıtkabir

kazanmak yerine, yemeklerini tat ve kalitesini en üst düzeyde tutmayı tercih eden otantik bir lokantada öğlen yemeğimizi yedik.

Biraz keyif ve yürüyüşten sonra motor keyfini bu sefer Asya'dan Avrupa yönünde yaşadık.

Akşam gün batışını Asya'dan Avrupa'ya doğru izlemek istedik. Ve hedefimiz Anadolu feneri ve Yoros Kalesi idi. İstanbul Boğazı'nın Karadeniz girişinde olan bu iki yerden hem Avrupa'yı hem de muhteşem doğayı izlemek mümkündür.

Yoros Kalesi

İstanbul'da Cenevizlilerden kalma olan Yoros kalesi, boğazın Karadeniz yönündeki girişinden hemen sonra görülüyor. Karadeniz'e paralel 500 metre uzunluğunda olan kalenin genişliği 50-100 metre kadar. Cenevizliler tarafından boğazın girişini kontrol altına almak için yapılmıştır. 14. yüzyılda Türkler tarafından ele geçirilmiştir.

Cenevizliler Cenovalılara halkın verdiği isimdir. Cenevizliler 13. ve 15. yüzyıllar arasında Kara-

Yoros Kalesi'ne başka bir açıdan bakış

deniz üzerinden Akdeniz ve Batı Avrupa kıyılarına ulaşan ticaret yollarına hakim olmak için koloniler kurmuşlardır. Hedefleri ticaret olduğu için genelde kültürel eserler bırakmamışlardır. Kırım'da ve Amasra'da olan kolonilerin yanında Haliç kenarında da bir kolonileri vardı. Cenevizliler İstanbul'da Bizans'ın yapmış olduğu Galata Kulesi ve Soyos Kalesi'ni ele geçirip restore etmiş ve kullanmışlardır.

Yoros kalesi yüzyıllar boyunca sık sık el değiştirmiş. Osmanlı devrinde kale, daha içeride koruma amaçlı kalelerin ve Anadolu ve Rumeli hisarlarının yapılması ile önemi kaybetmiş. Daha çok mesire yeri olarak kullanılmaya başlanmış.

Tabii ki buralara gelmişken bir Karadeniz balıkçı köyü olan Poyrazköy'e uğramamak olmazdı. Poyrazköy'deki yaklaşık 50 metre yükseklikte olan kahveler boğaz ve Karadeniz manzaralı. Burada da çay içip, manzaranın tadını çıkartarak, birkaç fotoğraf sonrası kıyıya inip lokantalardan birinde yöreye has balık ve diğer deniz ürünlerinin tadına vardık.

İstanbul'a dönüş araba ile yaklaşık 45 dakika sürdü. Böylece yaşadığım şehirdeki bir günlük turistik keyfim de bitmiş oldu. Yaşadığımız şehirlerin turist olarak da tadını çıkarmamız dileği ile...